

בג"צ 4543/16 - משה בן הרוש נ' : 1. שר הביטחון

בג"צ 4543/16 - משה בן הרוש נ' : 1. שר הביטחון עליון

בג"צ 4543/16

משה בן הרוש

נגד

: 1. שר הביטחון

2. ראש המטה הכללי

3. מפקד חיל האוויר

4. ראש אגף כוח אדם

5. ראש להק כוח אדם, חיל האוויר

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[10.11.2016]

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט א' שהם

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר - עו"ד בנימין מלכא

בשם המשיבים - עו"ד הדס ערן

פסק-דין

השופט ס' ג'ובראן:

1. עניינה של העתירה שלפנינו היא בטענותיו של העותר נגד רשויות הצבא שלא לאשר את הצטרפותו למיונים לקורס טייס של חיל האוויר. במסגרתה, העותר מבקש כי יקוים לו ראיון אישי על מנת לבחון את שיוכו לקבוצת איכות (קב"א), וכי תיבחן כראוי מועמדותו לגיוס לקורס טייס.
2. כפי שיובהר להלן, לאחר שעיינו בעתירה ובתגובה לה, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף, בעיקר בשל השיהוי הכבד בהגשתה.

3. העותר הוא אזרח שהשתחרר משירות חובה לפני כ-8 שנים, בחודש אוגוסט 2008, ואשר הגיש את בקשתו להתנדב לקורס טייס בחודש יולי 2011 - כ-3 שנים לאחר שחרורו משירות חובה. בחודש ספטמבר 2011, פנייתו למפקד חיל האוויר נענתה, באופן מנומק, בשלילה, ומאז העותר המשיך ופנה לגורמים שונים בצה"ל כדי שיאפשרו לו להצטרף לקורס הטייס, ופניותיו כולן נענו אף הן בשלילה. פנייתו האחרונה של העותר הייתה לשר הביטחון, אשר בחודש ספטמבר 2015 השיב לו, גם באופן מנומק, כי לא ניתן להיענות לבקשתו. ואולם, רק בחודש יוני 2016 - כמעט חמש שנים לאחר דחיית בקשתו הראשונה, ולמעלה מתשעה חודשים לאחר המענה לפנייתו האחרונה בעניין לשר הביטחון - הגיש העותר את העתירה שלפניו.
4. אמנם, ראוי ואף חובה על אדם הפונה לבית המשפט הגבוה לצדק כי ימצא את ההליכים המינהליים לפני פנייה לבית המשפט. אולם, משנתקבלה החלטה סופית בעניינו של העותר ומשהיה עליו להבין כי החלטה זו לא תשונה, היה עליו להקדים ולהגיש את העתירה ולא לחכות במשך שנים (ראו והשוו: בג"ץ 7625/07 חזן נ' היועץ המשפטי לממשלה (3.2.2008)). משכך, פניותיו של העותר לגורמים שונים בצה"ל לאחר חודש ספטמבר 2011 אינן יכולות להצדיק את השיהוי שנפל בפנייתו לבית משפט זה. יפים לעניין זה דבריו של השופט (כתוארו אז) א' ברק בבג"ץ 410/78 מילס ישראל בע"מ נ' שר האוצר, פ"ד לג(1) 271, 272-273 (1979):
- "עותר אינו יכול להתגבר על טענת שיהוי בכך שהוא מתעקש, אינו מוכן לראות בסירוב שהוא מקבל סוף פסוק, וממשיך להתכתב עם הרשויות. דבר זה נכון הוא במקום שהפניות הן חד צדדיות. אך דבר זה נכון גם במקום שהרשויות באדיבותן משיבות לפונה שוב ושוב, כי אין בידן לשנות החלטתן. במשא ומתן שכזה מגיע רקע מסים, אשר ממנו ואיך מחד גיסא, פניות נוספות הן מיותרות ואינן מועילות מבחינת החובה הראשונית לפנות לראשות לפני פנייה לבית משפט זה, ומאידך גיסא, ממנו מתחילה לרוץ תקופת שיהוי שתעמוד בעוכרי העותר ברצותו לפנות לבית משפט זה" (שם, בעמ' 272-273).
5. נציין גם, כי אף לגופם של דברים, לא מצאנו יסוד לעתירה. בקשתו של העותר נתבררה מספר פעמים מול הגופים המוסמכים, ולא נראה כי נפל בהחלטתם פגם, וודאי שלא פגם מן הסוג המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.
6. טרם סיום, נבקש להביע את הערכתנו לעותר, אשר החליט לעלות ארצה לשם גיוסו לצה"ל, ומאז מועד שחרורו משירות חובה המשיך לבצע שירות מילואים בהיקפים משמעותיים, ותורם תרומה חשובה לביטחון המדינה. אנו תקווה כי ימשיך לעשות כן, גם אם לא במסגרת קורס הטייס.
7. סוף דבר, העתירה נדחית על הסף. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
- ניתן היום, ט' בחשוון התשע"ז (10.11.2016).